

„Majkom se pokaži!“

Za mjesec svibanj, posvećen našoj Gospi, donosimo izvješće s hodočašća svetog Josemarije Našoj Gospi od Guadalupe u Meksiku, u svibnju 1970. godine.

3.05.2016.

1. svibnja 1970. godine, sveti Josemaria je objavio svoju želju da prijeđe Atlantik te iscrpljen klekne pred noge Našoj Gospi od Guadalupe. Pozivajući se na okolnosti tog izljeva sinovske ljubavi prema našoj Gospi, biskup Javier Echevarria, koji je

otišao s njim, napisao je 25 godina kasnije, „ Išao bih tako daleko i rekao, ustvari čuo sam njega kako to sam sebi govori nekoliko puta – da ga je naša Gospa obvezala da poduzme pokorničko hodočašće, jer je željela da moli za njezin zagovor za dobro svijeta, Crkve i taj mali dio Crkve koji predstavlja Opus Dei, tamo do nogu *Virgen Morene*.

Rano ujutro 15. svibnja 1970. godine, sveti Josemaria stigao je u Mexico City. „Došao sam vidjeti Našu Gospu od Guadalupe – i usput vidjeti i vas“, rekao je to svojoj djeci u Opusu Dei čim su se upoznali. Sljedećeg dana, 16. svibnja, prije nego se u potpunosti prilagodio promjeni visine i vremenske razlike, otišao je u baziliku i započeo svoju devetnicu. Nastavio ju je do 24. svibnja.

Prvi dan ostao je na koljenima više od sat i pol. Očima uprtim prema slici Naše Gospe od Guadalupe,

obratio se vrlo intenzivnom molitvom našoj Nebeskoj Majci, govoreći joj s punim povjerenjem, „Monstra te esse Matrem! Majkom se pokaži! Da, malo dijete to kaže majci, ne bi bilo majke koju to ne bi ganulo. Čuj nas: znam da hoćeš!“ Sljedećih dana bio je u mogućnosti otići do malog balkona gdje je bio vrlo blizu same slike te je mogao moliti bez privlačenja pažnje...

Posljednjeg dana devetnice, 24. svibnja 1970. godine bila je nedjelja. Sveti Josemaria stigao je u baziliku La Villa de Guadalupe u 16:40 u popodnevnim satima. Prije odlaska do balkona otišao je prvo, kao što je bio njegov običaj, posjetiti Presveto.

Na balkonu je sveti Josemaria počeo na glas govoriti našoj Gospi, vezajući nit „druženja“ kako je zvao to što je imao s Našom Gospom od Guadalupe proteklih devet dana.

„Nemam riječi kojima bih izrazio svoju veliku radost što sam ovdje s tobom, Marijo. Moja djeca (obraćajući se nekima od sinova koji su ga pratili), pozivam vas da svjedočite pred Bogom, da želim reći onoj koja je naša Majka, čija smo mi ponosna djeca, da sam došao ovdje jer ju više nego ikad tijekom ovih mjeseci želim moliti da ne napušta Crkvu, da ne napušta nas. Znam da nas neće nikada ostaviti, ali molim ju da skрати vrijeme iskušenja, oluju koja pogađa Petrovu barku. Molim se vrlo posebno, stalno, njezinom zagovoru jer joj vjerujem svom snagom svoje duše.

Kroz ruke naše Gospe, preko one koja je svemoćna u svojoj molitvi, također želim reći Bogu Ocu, Bogu Sinu i Bogu Duhu Svetomu da pokorno stojim pred Presvetim Trojstvom u bezuvjetnoj samopredaji; i ponavljam u iskrenoj molitvi, prihvaćanje Božje volje koju je

pokazala s „*Fiat* – neka bude!“ Moja Gospo, predajem se, predajem se potpuno. Ne tražim više ništa! Volim volju tvoga Sina! Napuštamo sebe, volimo i prihvaćamo njegov plan, ispunjavajući Božju volju u potpunosti.

Znamo, Majko naša da ćeš nam dati sredstva kako bi unaprijedili ovaj put milosrđa i ljubavi te ga proširili po cijelome svijetu.

Imali smo ova „druženja“ tako blizu tvoje slike: devet dana intenzivnog, sinovskog razgovora s tobom! I danas, još jednom s uvijek rastućom ljubavlju i povjerenjem želimo ti predstaviti Crkvu; a tako i ove tvoje kćeri i sinove u Opusu Dei, koji ne žele ništa za sebe, koji ne gaje nikakvu ambiciju za sebe. Pogledaj svakoga od nas, Marijo moja Majko! Pogledaj mene – iako sam uvjeren da ne zaslužujem ni najmanji pogled od tebe. Ali *ne respicias peccata mea, sed*

fidem eorum! Ne gledaj moje grijehе, koji su tako brojni, i zbog kojih mi je žao i sramim se i molim za oprost. Pogledaj moje sinove, pogledaj moje kćeri, pogledaj kako Te vole s višegodišnjim povjerenjem koje nema ljudskih motiva.

Ne slijedimo ljudske ciljeve u svome sebedarju! Predali smo se jer nas je to tvoj Sin zatražio. Presveta Djevice, zaštiti Crkvu, spasi Crkvu! I od sada neću davati nikakve prijedloge. Do sada sam ti govorio hrabro o stvarima, ali uvijek pognute glave jer sam prljava krpa, iako mislim da sam uvijek nastojao djelovati iz ljubavi prema mudrosti i volji Presvetoga Trojstva.“

Sveti Josemaria je nastavio svoju molitvu naglas još dugo, s djelima ljubavi prema Bogu i prepuštanju Božjoj volji, djelima zahvale i pomirenja i goruće molbe. Tada je počeo moliti petnaest otajstava

krunice s ostalim ljudima, polako, uživajući u scenama i riječima.

Prije početka slavni otajstava, rekao je: „Prvo otajstvo prinosimo za mir i spokoj Europe, kontinenta na kojem su mnoge države pod komunizmom. Ne želim da tamo bude ratova i to te molim Majko naša, Krajice neba i zemlje. Ne želim da tamo bude ratova jer je rat najgora pošast koju Bog može dopustiti. U Europi postoji potreba za mirom da bi mogli slobodno ljubiti Boga. Naša Gospo, ustrajem u prošnji za mir Kristov svim narodima.

Na kraju prvog otajstva, sveti Josemaria rekao je naglas: „Drugo otajstvo prinosimo Našoj Gospi od Gudalupe, moleći s vrlo velikom vjerom i vrlo velikom nadom da će donijeti slobodu i mir Kristov narodu Azije.

Pada mi na pamet velika kineska država – velika zbog tako puno

razloga. Molim da sjeme koje su posijali toliki muškarci i žene i krv i patnja mnogih ljudi vrlo brzo urodi plodom. Trebamo voljeti kineski narod i sve ljude Azije i tražiti Majku Božju da ih dovede na svjetlo i mir svoga Sina.“

Treće otajstvo krunice prineseno je za Afriku. „Moja djeco: sada Afrika. Molimo Našu Gospu da podari mir i kršćansku slobodu Africi. Pogledajte kako je taj kontinent vrlo moćan nabož životne snage. Trebamo osjećati vrlo duboku potrebu da ta naša braća upoznaju Krista i ljube ga.

Na kraju trećeg otajstva, sveti Josemaria je rekao: sljedeću deseticu svete krunice prinosimo da naša Gospa, naša Majka Guadalupe donese mir narodu američkog kontinenta, kojeg mnogi ljudi nastoje pretvoriti u gnijezdo vječite revolucije.

Ovdje ispred tvoje slike želim ostaviti kratku oporuku svojoj djeci u Meksiku: s tvojim zagovorom dužni su uzeti božansko sjeme tvoga Sina, raditi s ljubavlju za Boga i za Božju ljubav, od sjevera, samog sjevera ovog kontinenta do Ognjene Zemlje.“

Konačno, došao je do petog slavnog otajstva: „Ovo posljednje otajstvo prinosimo za narod Oceanije – Oceaniji – gdje ima tako malo katolika, tako malo svećenstva, a tako mnogo otoka. Osjećamo potrebu da im pomognemo jer smo zainteresirani za sve duše ovoga svijeta i jer tamo nema dovoljno ljudi koji brinu za njih. Nismo obeshrabreni tom izoliranošću. Apostolski i ljudski rad koji treba obaviti svakako je ogroman, ali imamo važne Božje zapovijedi i zagovor naše Gospe, Kraljice pobjede.

Prizivamo zaštitu naše Gospe, jer se osjećamo sigurno sa spoznajom da svatko od nas u svojoj vlastitoj državi – svećenik, laik, samac, oženjen, udovac – ako vjerno ispunjava svoje svakodnevne dužnosti može postići pobjedu na zemlji, pobjedu u odanosti svome Gospodinu; i doći ćemo potom u raj i radovati se zauvijek u prijateljstvu i ljubavi Božjoj s našom Gospom, Svetom Marijom.

Devetnica Našoj Gospi od Guadalupe bližila se kraju. Bilo je pola šest navečer. Osnivač Opusa Dei je rekao: „moja djeco, prije nego izmolimo tri Zdravo Marije zazivajući je kao Kćer, Majku i Zaručnicu Božju i prije prelaska na litanije, želim zahvaliti iz dubine srca Blaženoj Majci na Nebu za neizmjernu sreću ovih sati obiteljskog razgovora koje smo zajedno proveli, tako blizu njenoj slici. Želim joj reći da mi se teško udaljiti. Ovi dani bili su tako ljudski i

tako nadnaravni! Štoviše, možemo završiti danas govoreći „*Fiat!* Neka bude!“ jer ti ne napuštaš svoju djecu.

Ponavljajte sa mnom, svaki duboko u svom srcu, s radošću i mirom: „Neka najpravednija i najmilija volja Božja bude obavljena, ispunjena, hvaljena i vječno nadvisuje sve stvari za vijeke vijekova. Amen. Amen“

„Naša Gospo od Guadalupe. Sjeme Mudrosti, Nado naša, moli za nas!“

Dok je silazio niz stepenice, vidno zadovoljan, rekao je, „Toliko sam sretan! Na kraju nismo ništa molili, samo smo joj rekli s punim povjerenjem, *Fiat!* Neka bude! Ona će sve riješiti. Siguran sam da je upravo sada već sve riješeno.

Dan prije nego se sveti Josemaria vratio u Rim, imao je druženje s grupom svojih sinova u Opusu Dei. Jedan od njih počeo je svirati gitaru, najavljujući: „Oče, ovo je stara pop

pjesma. Neki kažu da je previše sentimentalna, ali meni se sviđa. Počinje prilično sporo:

„Želim ti pjevati svoju najljepšu pjesmu, jer ti si moja ljubav, Kraljice moga srca...“

Naglo je je ustao, govoreći: Idemo do *Ville* pjevati ovu serenadu našoj Gospi!“

Pristanak je bio jednoglasan i do 8.30 te večeri bili su u bazilici Guadalupe.

Pola sata prije, hodočasnici su završavali svoj posjet. No, umjesto da ostane u sjenovitoj tišini, bazilika je sada bila puna oduševljene skupine svojih kćeri i sinova i njihovih prijatelja. Mariachi su stigli sa svojim gitarama i zauzeli mjesta. Bazilika je bila prepuna.

Sveti Josemaria je ušao unutra, a čuvar crkve je zatvorio vrata. Još jednom, kao i na dan svoga dolaska,

kleknuo je pred slikom Naše Gospe od Guadalupe. Počeo je pjevati *Zdravo Kraljice*, a pjevanje su preuzeli njegovi sinovi i kćeri, svi skupa pjevajući spontani pozdrav. Tada su gitare prekinule tišinu, a glasovi su rasli u pjesmi: „Tvoje srce je moje, moje sunce, moja ljubavi“ dok su pjevali *La Morenita*. Bio je to dirljiv trenutak koji je izrazio samu dušu Meksika.

Tijekom svog boravka u Meksiku vidio je sliku Naše Gospe od Guadalupe kako daje cvijet Juan Diegu. Vidjevši to sveti Josemaria izrazio je molbu: „Tako bih volio umrijeti: gledajući Blaženu Djevicu kako mi daje cvijet...“ I nakon trenutka tišine, ponovio je: „Da, volio bih umrijeti ispred ove slike, s Gospom koja mi daje ružu.“

Općenito govoreći, meksički Indijanci su zatvoreni i tihi. Mogu biti duboko zainteresirani za razgovor, ali se

suzdržavaju sudjelovati u njemu. Međutim, kada su bili sa svetim Josemariom, njihovo se ponašanje promijenilo: meksički Indijanci iz doline Amilpas razgovarali su i smijali se s njim, otkrivajući jednostavnost i naklonost srca.

Sveti Josemaria jer je razumio jezik njihova srca, učinio je svojim njihovim ljudske i socijalne probleme koji proizlaze iz ekstremnog siromaštva ruralnih radnika.

Provjerio je stambene projekte koji imaju za cilj osigurati im pristojne domove oko Montefalca; pitao je detalje oko obrazovanja i obuci koju su primali u tehničkoj školi koja je osigurana po cijenu velikog napora mnogih ljudi; otvorio je svoje ruke i srce obiteljima pripravnika u središtima za obuku koje vode ljudi iz Opusa Dei oko Mexico Citya.

Rekao je nekima od njih: Brinemo za vaše poboljšanje i izlaz iz ove

situacije, tako da nemate tolike novčane probleme. Također ćemo osigurati da vaša djeca dobiju odgovarajuće obrazovanje. Između nas, možemo to učiniti i vidjet ćete kako će neki od njih, koji su talentirani i žele učiti daleko stići. A kako ćemo to učiniti? Kao da vam činimo uslugu? Ne! Rekao sam vam prije: svi smo jednaki.“

*Foto galerija otajstva krunice u
svetištu Torreciudad*

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/majkom-se-pokazi/](https://opusdei.org/hr-hr/article/majkom-se-pokazi/)
(7.04.2026.)